

ALBERTI INES
è Societate Iesu
ACROAMATUM
EPIGRAMMATICORUM
CENTURIA I.

Epigramma I.

AD MARIANUM ALDUM

De Epigrammatum suorum brevitate.

Commoda si queris nostræ brevitatis? habeto:
Primum est, Lectores non onerabo meos.
Seu bona, seu mala sunt; poterunt ab utroq; probari;
Dissimiles quamvis Lector & Auctor erunt.
Si placeo, placuisse brevi; mihi sufficit, at si
Displaceo, quantum est displicuisse diu;
Sit gaudebo minus; minus attamen, ALDE, dolebo,
Sive magis, vulgo, sive placebo minus.

II.

AD REMIGIANUM

De suis Carminibus.

Sunt bona, sunt, fateor, mediocria; sunt mala plura;
Hæc mea, sed tua sunt, Remigiane, nihil.

III.

De iisdem.

Sunt hæc apta minus, poterunt tamen apta videri;
Nam bona non potui qui dare, curta dedi.

IV.

De iisdem ad Fuscum.

Ne mea de putri scateant Epigrammata venâ;
Illis Pierios misceo; FUSCE, sales.

V.

De iisdem.

*Cur fictis nominibus & cognominibus inscribantur.
Nemo lacessitum se nostro carmine dicat;
Innocuum exercet, nomina ficta, Stylum.
Nemo tamen damnet, nimium dum fingo Pôétam,
Nam fingo tantum nomina, non vitia.*

VI.

AD PHILOSOPHUM.

*Pro placito verbis, ut nummis utimur, inquis;
Erras; verba nihil, omnia nummus emit.*

VII.

IN PIGRUM.

*Omnia devitas, declinas omnia PIGRE,
An non te potero dicere Grammaticum?*

VIII.

*In PONTILIANUM, è trabe infami pendulum,
A Communi Regula, exceptio.
Seu*

Axiomatics Appendix.

*Omnia sunt hominum tenui pendentia filo.
Excipio guttur, PONTILIANE tuum.
IX.*

IN FAUSTULUM deformem.

*Frustra conquereris, frustra me, Faustule damnas:
Non voco te turpem, FAUSTULE, sed tamen es.*

X.

AD STEPHANUM NORONIUM.

Problema de Medicis & Juristis.

*Morbus ubi nullus, nulla est medicina, NORONI,
Nullus Juristis est fine lite locus.
Quid facient ergo medicinæ, & Juris Alumni?
Fors erit in Cœlo nullus utrique locus?*

XI.

DE AULO.

*Casu vivitur.**Casu vivitur, inquebat AULUS.**Casu*

EPIGRAMMATICO RVM CENTVRIA I. 199

Casu vivitur ; hoc fatemur , AULE.
Sed non quo Attica , vel carent Athenæ.

XII.

AD FAUSTINUM divitem.

Nemō tuam Faustine potest numerare monetam;
Quin & nemo meam ; jam sumus ergo pares,

XIII.

IN COTTAM CALAMISTRATUM.

Perfusos oleo combusit , COTTA , capillos:
Sic operam frustra perdidit ac oleum.

XIV.

IN TONGILIANUM , de alieno capillatum.

Emisti magnâ pretiosos merce capillos.

Emisses utinam , Tongiliane , caput.

XV.

AD MACRINUM , de Cinna informi.

Multum Cinna tibi placet ; Macrine ,

Huc affer speculum ; minus placebit.

XVI.

DE RUFINO.

De Fixo fecit , Rufinus , Mobile bellum,

Cum se tam celeri proripit inde pede.

XVII.

AD MARIANUM ineptum scriptorem.

Imperfecti operis quoties producitur Auctor ,

Illius ingenio gratulor , atque tuo.

Nempè ambo libri titulum compingitis unum;

Illius est Nomen , Res , Mariane , tua.

XVIII.

IN SOFFARAM.

Ad imitationem Marialis.

Cum pretio nostros emisset , Soffara versus ,

Illos jure bonoprädicat esse suos.

XIX.

AD EDENTULUM.

Ex sensu Aristotelis.

Quod bobus commune , tibi est edentile factum:

Cornua fronte geris , dentibus ergo cares.

N 2

XX. AD

XX.

AD RUFUM bibonem ægrotum.
Sæpè propinatam expendisti, Rufe; Salutem.
Hinc ego non miror, cur tibi nulla salus.

XXI.

DE FUSTICO Pôdagrico,
Vinum nori potas, vt nulli pocta propines.
Non Podagram pateris, Fustice, sed Chiragram.

XXII.

AD M. TURDUM.

Ligneæ domus commoda;
Ligneæ Turde domus, focus est tibi saxeus; illi
Si ligna abfuerint, subjice, Turde, domum.

XXIII.

AD PONTICUM de Ardelione.

Lepide Litis dilempic.

Ardelio Numas, tu Nummos Pontice jactas:
Et quæris potius cui genus, atque domus.
Si genus & formam Reginæ pecunia donat?
Pontice, Nobilis es, Rusticus Ardelio.

XXIV.

AD MARTINIANUM. de Ruspico.

Duplex gula,

Tu spe cuncta voras, vorat omnia Ruspicus ore.
Ambigo quæ gravior, Martiniane, gula.

XXV.

AD FORMIUM bibonem halbum.
Secundi calices quem non fecere disertum.
Vis me vera tibi dicere, Formio? te.

XXVI.

ADVERSIO CRITICA, in MARTIALEM.

Ad XVII. Epigramma libri X. in quo Româ adulatores abigit.

Quas hic blanditias vetas. VALERI.
Attritis nimium venire labris:
Illas vertibus omnibus propinas.
Si das ergo tuo fidem Poëtz,

Hoc

EPGRAMMA
Hoc sub Princeps
Verbis Roma
Hoc pro te facio

AD PONTICUM
Cœlum regnans
Actum caput

Cœnati prom
sqid BRU

AD LI
Cornua from
Non cornua

PE
Ad Bellum
E bello
Tam prope
Si quod va

Per fugime
In quo,

Quia te, qui
Nuncquam

Me miseris
Nam me

EPIGRAMMATICORVM CENTVRIAL. 201

Hoc sub Principe, si sapis, caveto
Verbis Roma prioribus loquaris:
Hoc pro te facit, ipse Martialis.

XXVII.

AD PONTICUM capillatum imberbem.
Cæsariè suppler implumem, PONTICE, Barbam.
Barbatum caput est, barbaque calua tibi,

XXVIII.

AD BRUTUM.

Cum mihi promittis, cum das tua dona; recuso.
Si quid BRUTE sapis, scis benè quid facio.

XXIX.

AD LINUM pauperem superbum.
Cornua fronte geris lacero concta galero.
Non cornu-- tibi, sed-- copia, LINE, deest.

XXX.

DE AULO AD MARCUM.

Ad Bellum, senis tendebat mensibus AULUS:
E bello sextam jam reddit ante diem.
Tam properæ quæ causa viæ, non sciscitor; & tu
Si citè vis ad nos, MARCE, redire? fuge.

XX XI.

De eodem.

Argumentum ad Hominem.

Vir fugiens iterum pugnabit, dicitur, inquit.
Inquio, quod cecinit pagina Sacra, proba,

XXXII.

IN OBESUM.

Quis te, quis tandem numeri neget esse Dualis.
Nunquam ritè potes dicere, Solus ego.

XXXIII.

IN LINUM AMUSUM

De suis verbis.

Me miserum dicis: Melior tu, LINE, Poëta.
Nam mea tot damnant, carmina, nemo tua.

N &

xxxiv.

XXXIV.

Vivæ vocis Oraculum, de ALANO.
 Vivâ voce mihi quiddam promisit ALANUS.
 Nil dat, mortua vox, verius illa fuit.

XXXV.

DE ATTALO PARCO.

Rhetor es, at clausam stringis tamen, Attale, dextram.
 Non credo, non es Rhetor, at es Logicus.

XXXVI.

Ad Amicum.

Otium negotissum.

Nil facio dicis, cùm docta volumina versas.
 Omnia, crede mihi, nil faciendo, facis.

XXXVII.

DE IBERO AD CANDIDUM.

De veste Coriacea

Vestitus corio, pedibus quid distat Iberus?
 Non est hæc vestis, CANDIDE, calceus est

XXXVIII.

Ad eundem IBERVM de eodem.
 Simplice vestitum tunicâ, te nemo lacescat:
 Te benè vestitum nullus, IBERE neget.
 Quando cuti propriæ cervinam jungis, IBERE,
 Vestitus duplici diceris esse togâ.

XXXIX.

AD CLITUM CALVUM.

Cum tibi radendum caput est; quid fata moraris?
 Non tonsore opus est, sed, CLITE, Carnifice.

XL.

AD PLANCUM.

Pauca rogas multos, sed præstant nil tibi multi.
 Ut præstant aliquid, plurima, PLANCE, roga.

XL I.

AD PONTICUM PETACEM.

Antistrophe prioris.

Multa rogas multos, dare multi multa recusant
 Vis, ut pauca negent, PONTICE: pauca roga.

XL II.

XLI.

AD LENTULUM.

Frustra jejunos incusas LENTULE versus:
Quos jejuna mihi Feria Sexta dedit,

XLI.

AD RUFINUM.

Secretum contra omnes Morbos.

Quid tibi cum Thermis? si vis Rufine valere.
Lethei potius balnea fontis adi.

XLIV.

IN NOLANUM PETACEM.

NOLANE quavis postulas aliquid die.
Regationum quilibet apud te est dies.

XLV.

AD HORNUM Poëtam,

Turpis es, & versus comptos à te exigis, Horne.
Auctori æquales hoc decet esse suo.

XLVI.

AD ALAUDUM Neosponsum.

Vicem pro vice.

Duxisti uxorem, toties simul illa vicissim.

Te quoque per totam duxit, ALAUDE, domum.
Pro vice, neinpc, vicem multam, tibi redditum, una.

I nunc & gratam munera esse nega.

XLVII.

AD BRITUM discipulum.

De Alcide Magistro.

Quem Numen castigat, amat, quid mæstus anhelias,

Isto BRITTE modo, te tuus Alcis, amat.

XLVIII.

AD MAURITIUM ARANUM.

Cur desperantes deiecli, sperantes erecti, dicuntur,
Desperando jacet, quisquis desperat, ARANE.

Stat bene qui sperat: spes pede, nulla, caret.

XLIX.

AD MILITEM è Castris transfugam.

Ejuras Fixum. dilaudas Mobile bellum:

Inde Solacissimos tot, fugiendo, facis.

L.

AD MATTHIAM NOLIUM.

De suis Laconicis

Nondum curta tibi sapiunt Epigrammata, NOLI;
 Displicet acciso pagina plena metro.
 Accipe consilium; poterunt tibi longa videri,
 Quæ brevius scripsi; voluito cuncta simul.

LI.

AD LIPPUM.

In verbo videre penultimam corripientem.
Excusatio.

Non ego te miror longum breviare videre;
 Pupillæ sermo consonat. os, oculis.

LII.

AD PONTICUM HORTULANUM.

Importuna fœcunditas.

Una tibi malus fert plurima, PONTICE, mala.
 Est typus uxoris, scilicet illa tuæ.

LIII.

AD FAUSTULUM Fidicinem Mendacem.
 Dum promissa negas, dum veris falsa remisces.
 Tot tibi cum fidibus, FAUSTULE; nulla fides.

LIV.

AD FISCIUM Divitem senem.

Finis coronat opus.

Fine coronari dicuntur cuncta: vovetur
 Hæc etiam vitæ, FISCE, corona tuæ.

LV.

De eodem, ad eundem, ex eodem.
 Finis opus, vulgi jactatur voce, coronat.
 O hic, ergo tuas, FISCE, coronet opes.

LVI.

IN FAUSTULUM deformem.

Dum toties speculum versas, jam pænè timebam
 Ne sis Narcissus tu tibi; fons speculum.
 Sed cum Thersitis circumfers, FAUSTULE, vultum
 Securè totos te speculere dies.

LVII.

LVI.

IN ZOLLUM obesum.

Venter, Aqualiculus frustra tibi, ZOLLE vocatur:
A vino hunc debes dicere, non ab aqua,

LVII.

AD MARINUM.

De Astrologis, multos cælos afferentibus.
Quid mihi cum cælis? cælum mihi sufficit unum.
Quod reliquum superest, cedo, MARINE, Sophis,

LIX.

IN PONTILIANUM Cornutum.

Rhinoceros, Taurus, Satyrus, Dæmon, Caper, Agn⁹,
Ardua bellaci cornua fronte gerunt.
Tu quoque cum nimium pugnaci cornua fronte
Gestas, istorum, PONTILIANE, quid es?

LX.

AD AMICUM.

De suis Carminibus.

Sæpè refers mea quod, non pauci, carmina carpunt,
Carpunt: nam flores forsitan esse putant.

LXI.

IN DIVITEM.

Dives, Dis.

Cum tot divitias cæca concludis in arcâ:
Dis es; te Ditem nemo negare potest.

LXII.

AD CELSUM IURISTAM.

Perpetuis totum consumis litibus annum;
Damnaque multorum, sunt tua, CELSE, lucra,
Fortunam metire tuam: miser haud potes esse.
Esses, si fieret nullus in orbe miser.

LXIII.

Discipulo suo Poëtae.

In Mortis descriptione mortuo.
Tu meritò dices, Mors ultima linea rerum.

Nam mortis pangens symbola, mortuus es.

N 5

LXIV.

LXIV.

DE PERONE.

Dum in Angliam peregrinaretur, facto Hæretico.
 Cælū non animum mutant, qui trans mare currunt.
 Non credo: Hæreticus, mutat utrumq; PERON.

LXV.

AD MONTIDUM ineptum Pdetastrum.
 Quid facio? quæris? quoties tua metra revolvo.
 Vis dicam verum? MONTIDE? nil facio.

LXVI.

AD DOMINICUM MENIUM.

Tecum Habita.

Mecum habito, dicas; laudo; sed dispice tecum.
 Concivem, Mæni, quid sit habere malum.

LXVII.

DE M. PROTREPTICO Monoculo.

Non patitur geminos cælū, PROTREPTICE, soles.
 Cum cælo quiddam, frons tua, Moris habet.

LXVIII.

*De Medicis.**Spes in Herba.*

Est benè, sit quamvis Medico spes omnis in herba.
 Eliquat innumeratas inde, Galenus, opes.

LXIX.

AD PLANCUM.

Cæca Fides.

Facundum juras, juras te, PLANCE, disertum.
 Et me, quod juras, credere nolle; furis.
 Desine, jam tandem credo te PLANCE, disertum.
 Credo, sed quid sit, scis puto, cæca Fides.

LXX.

Quis ad AULAM aptus.
 Aula Placentinis, non Veronensibus apta est,
 Qui placitura loqui nouit, hic Aulicus est.

LXXI.

EX LUCIS ET DIEI Creatione,

*Moralis aduersio.**Factum*

EPGRAMMATICORVM CENTVRIA I. 207

Factum est Vespere & mane dies unus. Gen. I.

AD CRISPUM.

Præcessit nox, CRISPE, diem; lucenque tenebrae:
Apparere, cupis? disce latere prius,

LXXVII.

De HAYMONE divite Parco.

Ad Justinum Pandarum.

Affectata ignorantia.

Quid sit Sportula parcus HAYMO, nescit;
Nec vult Sportula quid sit, edoceri.
Hoc est, PANDARE, Sportulam negare.

LXXXIII.

AD CANDIDUM.

De Ollo Nasone ex Graco.

Ollum nasus habet, non Ollus CANDIDE nasum.
Attribui magnis namque, minora solent.

LXXXIV.

IN MOMUM.

Omnis condemnas, simul at damnaris ab illis.
Nil tibi, MOME, sapit, Cur? nihil ipse sapis.

LXXXV.

AD BALDANUM Hæreticum Apologia.

Pro Cognomine R. P. Ioannis Argenti Soc. IESV,
Olim Visitatoris & Provincialis Poloniae.

Argentum, nimium pretioso nomine, dici
Falleris. Argentum dicimus; Aureus est.

LXXVI.

DE AULO.

Sæpè mihi narras, Patrum monumenta revolvo.
Non damno te, sed quis leget, AULE, tua?

LXXVII.

AD IOANNEM RUBIUM.

Auctor Imperferti operis.

Auctorem imperfecti operis, malè credimus unum;
Illis, nulla, RUBI, Bibliotheca caret.

LXXVIII.

Ad quandam Magni Nominis Senatorem.

Ex

Ex utroque Caesar.

Gratulor, & quod habes, & quod merearis honores,
Alterutrum rarus : rarus primumque tenet.

LXXIX.

AD GABIANUM Juristam.

Mentiris, dicens; Pacem te poscimus omnes.

Cum sit lis hominum, Dic, GABIANE, tua,

LXXX.

Propter quod aliquid tale ipsum magis.

Amphora, Zodiaci cælestibus, indita, signis,
Cur inter medias stat, MARIANE, feras.
An si propter quod tale est aliquid, magis ipsum est:
Est fera, namque homines, efficit illa feros.

LXXXI.

AD PRISCUM,

Parcam uxorem habentem.

Errant in numero Parcarum, PRISCE, Pdētz,
Accessit conjunx nam tua quarta, tribus.

LXXXII.

AD AMICUM.

De Tora Græco, mendace.

Ne mirere Toram cum veris falsa remiscet.
Cum lingua Græcam combibit ille fidem.

LXXXIII.

PROBLEMA DE AURO.

Cur aurum instabili nomen desumpsit ab aura;
Fluxa nimisque fluens, est utriusque fides.

LXXXIV.

IN MACRINUM.

Dum nego te, Macrine, Sophum, mea verba subaudi,
Non nego Aristarchum te; sed Aristotelem.

LXXXV.

IN ATTALUM.

Attale, falsus homo es; talem licet antè negabam,
Attale, falsus homo es; cur? quia multa bibis.

LXXXVI.

DE RUFO AD NORVEGIANUM.

Omnia

Omnia promittens ipse accipit omnia, RUFUS.
Sic stat promissis, NORVÈGIANE suis.

LXXXVII.

Cur Principes numero plurali utuntur?
Cur se pluralis numeri Pronomine Reges
Dicunt? nam non est Rex bonus, unus homo.

LXXXVIII.

AD PISONEM OLLUM DÉ MYRONE.

Mordax emulorum pax:

Ortum de priscâ narras d' gente Pisonum;
Romano jactat se Cicerone, MYRON.
Fingit uterque genus; sed fictum rodit uterque;
Pisa MYRON toties, tū Cicer, OLLE voras.

LXXXIX.

AD BLANCUM.

Secretum contra Medicos rigidorem diætam
præscribentes:

Cum Medicus rigidam præscribit, Blance, diætam;
Non epulas renuat participare tuas.

XC.

AD AMICUM.

Bonum ex integrâ causa.

Das bona verba benè, quoties quod posco reponis.
Dum quod posco negas, das bona verba, malè.

XCI.

AD BIBONEM.

Hellenimus.

Littera Græca tibi multo se miscuit usui.
Arbitraris idem vivere, quod bibere.

XCI.

Ad rudem vulgo trunicum.

Consolatio:

Non ex omni ligno fit Mercurius.
Doctior & Musis, & Phæbo doctior esset.
Si foret ex omni stipite Mercurius.

XCII.

IN OVENUM.

V'w sui nemini.

O Ve-

210 ALBERTI INES ACROAMATVM

O Venus! impurus quantum tibi debet O venus?
A cuius tantum nomine, Nomen habet.
Nec miror cur tot fædos lascivit amores.
Nominis ille sui se probat esse virum.

XCIV.

AD AULUM DE IOANNE BRUNS. *Philautia.*
Nemo placet cunctis; nec cunctis displaceat, Aule
Inde placens nulli, BRUNS, placet ipse tibi.

XCV.

AD DIVITEM SUPERBVM.
Rex es, quando tibi Reginæ pecunia habuit.
Rusticus, hac rursum si vidueris, eris.

XCVI.

AD MEVIUM DECOCTOREM.
Ex necessitate virtus.

Externas nunquam non lustras, MEVIE, terras.
Nempè extat terræ portio nulla tuæ.
Nulla tibi Patriæ reliqua est Possessio, glebae.
In Cælo saltæ quod tuearis habe.

XCVII.

AD QUENDAM

Multa bibentem, & alta sapientem Excusatio.
Colles Bacchus amat, sursum se vitæ tollit
Ignosco, quoties ebrius, alta sapi;

XCVIII.

AD PRISCUM de suis carminibus. *Gigantomachia.*
Pygmæos versus pango, tu, PRISCE, Gigantes;
Multæ tuos ferient fulmina, nulla meos.

XCIX.

AD OLAVUM.

Pro suis carminibus Apologia, ex Graco.
Metra mea incusas nimiæ brevitatis, OLAVE;
Imò nihil scribetis, tu, breviora facis.

C.

Ad Momum.

Pro iisdem Defensio.

Nil hic festivum scripsi; nil, dicis, acutum.
In me, Mome, tibi displaceat, ergo nihil.

ALBERTI